

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shree Atmanand Prakash

સર્વેનાપિ મનુષ્યેણ સાધુના ગૃહિણાઽથવા ।
રાગદ્વેષતનૂકારે યતિતત્ત્વ્યં સુખૈષિણા ॥

* સાધુ હોય કે ગૃહસ્થ બધાએ રાગ-દ્વેષને પાતળા
પાડવા પ્રયત્નશીલ થવું ઘટે. કેમકે સુખની પ્રાપ્તિ
એમાં જ રહેલી છે.

* Every person whether he be a monk or a
householder, should strive to thin his illusory
attachment and hatred, if he wishes to be happy.

પુસ્તક : ૯૪

卐

અંક : ૩/૪

પોપ-મહા

卐

બન્યુઆરી-ફેબ્રુઆરી-૯૭

આત્મ સંવત : ૧૦૧

વીર સંવત : ૨૫૨૩

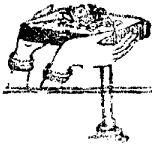
વિક્રમ સંવત ૨૦૫૩

અ નુ ક્ક મ ગિ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	ધોર અંધારી રે	—	૬
(૨)	બાગતાં રે'બો ?	પૂ. આ. ભ. શ્રી વિજય મહિમાપ્રભસૂરિશ્ચરણ મ. સા.	૧૦
(૩)	શ્રદ્ધા અને મંત્રની તાકાત	—	૧૪
(૪)	સાભાર સ્વીકાર	—	૧૭
(૫)	“ગેબી મારગાયમ થઈ ગયો !”	પૂ. આ. શ્રી ઈન્દ્રદિનસૂરિશ્ચ મ. સા.	૧૯
(૬)	સુવર્ણ અવસર	—	૨૧
(૭)	આ દુનિયામાં તે જ માનવી મહાન છે કે જે ખીન માટે મૃત્યુ છે.	મહેન્દ્ર પુનાતર	૨૩

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યશ્રીઓ

શ્રી કિરીટકુમાર હારલાલ શાહ-ભાવનગર
 શ્રી દિલીપકુમાર રસીકલાલ શેઠ-ભાવનગર
 શ્રી ઈન્દ્રવદનભાઈ બાબુલાલ ઝવેરી-ભાવનગર
 શ્રી ખાંતિલાલ રતિલાલ શાહ-ભાવનગર
 શ્રી ચેતનકુમાર મનસુખલાલ દોશી-ભાવનગર
 શ્રી વિરેન્દ્રકુમાર પૂનમચંદ શાહ-ભાવનગર
 શ્રી કિશોરકુમાર શાંતિલાલ સંઘવી-ભાવનગર
 શ્રી પ્રકાશકુમાર શાંતિલાલ શાહ-ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

ઘોર અંધારી રે

ઘોર અંધારી રે, રાતલડીમાં સપના દીઠાં ચાર
પહેલે સપને રે, દીઠા મેં તો પાવાપુરી ધામ
આવળે આવળે રે, સાથે મળી સહુ પાવાપુરી ધામ
દિવાળી કરશું રે, સાથે મળી સહુ પાવાપુરી ધામ
ભેટવા આવળે રે, પાવાપુરીમાં મહાવીરસ્વામી ભગવાન.... ઘોર ૧

ખીજ સપને રે, દીઠા મેં તો સિદ્ધાચલજી ધામ
આવળે આવળે રે, સાથે મળી સહુ સિદ્ધાચલજી ધામ
નંવાણું કરશું રે, સાથે મળી સહુ સિદ્ધાચલજી ધામ
ભેટવા આવળે રે, સિદ્ધાચલજીમાં આદેશ્વર ભગવાન.... ઘોર ૨

ત્રીજે સપને રે, દીઠા , મેં તો શંખેશ્વરજી ધામ
આવળે આવળે રે, સાથે મળી સહુ શંખેશ્વરજી ધામ
અડૂમ કરશું રે, સાથે મળી સહુ શંખેશ્વરજી ધામ
ભેટવા આવળે રે, શંખેશ્વરમાં પાર્શ્વનાથ ભગવાન.... ઘોર ૩

ચોથે સપને રે, દીઠા મેં તો ગિરનારજી ધામ
આવળે આવળે રે, સાથે મળી સહુ ગિરનારજી ધામ
નત્રા કરશું રે, સાથે મળી સહુ ગિરનારજી ધામ
ભેટવા આવળે રે, ગિરનારજીમાં નેમિનાથ ભગવાન.... ઘોર ૪

૧૦]

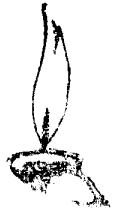
[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

જગતાં રે જો ?

-: લેખક :-

પૂ. આચાર્ય ભગવંતશ્રી વિજયમહિમાપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા.

દેહનો થાક ઉતારવા માનવ ઉઘે છે; પરંતુ જો ઘરમાં સાપ સંતાપે હોય તો, ઉઘવા છતાં ઉઘ ન આવે મનમાં ભયનો ગભરાટ કે મગજમાં ભાર હોય તો ઉઘ નથી આવતી. માનવી જેટલો સાપથી ડરે છે, તેટલો પાપથી નથી ડરતો.

મદ-મેહ-માયા વગેરેના સાપો માનવને પળે પળે ડસી રહ્યા છે. અંતરના ઓરડે પાપના સાપો ગુંચળા વાળીને બેઠા છે. છતાંય એ સાપોને હટાવવાનો વિચાર જાગે છે ખરો ? શાંતિથી ઉઘવા પાપના સાપો દૂર કરી નિર્ભય બનવું જોઈએ. આવી નિર્ભયતા કેળવવા ચિત્તસમાધિ મેળવવી જોઈએ.

જ્યાં સુધી ઘરમાં સાપ છુપાયેલો હોય, ત્યાં સુધી સ્વસ્થતા ન રહે. સ્વસ્થતા વિના ઉઘ ન આવે. આ સ્વસ્થતા લાવવા પાપ ક્યારે જાય ! અને કઈ રીતે જાય ! તેનો વિચાર કરીએ છીએ. એ જ રીતે આત્મામા અડો જમાવી પડેલા કામ લોભાદિના પાપો ક્યારે જાય ? અને કઈ રીતે જાય ! જેથી ચિત્તની સ્વસ્થતા મળે અને નિર્ભયતાથી નિદ્રા આવે. એ માટે આજનો વિષય રાખ્યો છે કે “જગતાં રે જો !”

જાગે સો પાવે : ઓરડામાંથી સાપ ન જાય, ત્યાં સુધી આપણે જાગતાં રહીએ છીએ. તેમ અંતરમાંથી પાપ ન જાય, ત્યાં સુધી જાગૃત રહેવું જોઈએ. આ જાગૃત દશા કેમ આવે; તે માટે સતત તકેદારીની ખ.સ અગત્યતા છે. હું અને માઈ આ બેમાં મુરઝાઈ જવાથી અંતરના પાપો પીછાની શકાતાં નથી. મારા-તારાની યોગે અનેક

વિધ પાપાયરણો સેવાતા જાય છે. જેના પરિણામે હિતાહિનનો પણ ખ્યાલ ભૂલી જવાય છે.

આજે આપણુ જીવનમાત્ર એક દુઃખ, એક વ્યથા, એક તરફડાટ સમું જાની ગયેલ છે. વાસનાની ભડીમાં સપડાઈ જઈ અંગે અંગમાં કામ અને લોભની અગન વ્યાપી ગઈ છે. છતાં હજી ઘોરનિદ્રામાં પોદયા હોઈએ તેમ જણાય છે. કુંભકણું તો નગારા વાગતાં છ માસે પણ જાગતો. જ્યારે આપણે તો બાર બાર વર્ષ સુધી પડઘમ વાગે છતાં જાગે તે બીજા, કેમ ખડેને ?

“ જાગે સો પાવે ઓર ઉઘે સો ખોવે ” જાગતો મેળવે છે. ઉઘતો ગુમાવે છે. આપણે મેળવવા આવ્યા છીએ નહિ કે ગુમાવવા. સંસારના ચોક્કમાં મરજીવા બનતાં અંતરના ચોકાનું કાસળ નીકળી જાય, તો ગુમાવ્યું ગણવું કે મેળવ્યું ? ચામડાની આંખે જાગતા રહી, અંતરદષ્ટિથી ઉંઘતા રહી આપણા જ હાથે ભારતીય પ્રસ્થાપિત અહિંસા, સંયમ અને તપ, રૂપ ધર્મનું ખંડન થઈ જાય, તો આના જેવી બીજી કઈ કમનગીળી ગણવી ?

એટલું જરૂર યાદ રાખજો ! કે “ જો જીવન મંદિરમાંથી મંગલમય અને સર્વજન હિતકારી એવું ધર્મતત્વ આવ્યું જશે, તો એ જ માનવ-મંદિર અલ્પજીવી, નિર્માલ્ય અને કુદ્ર માળખાનું કલેવર બની જશે, કે જ્યાં અનેક દુર્ગુણની ભુતાવળો ભમતી હશે. ” આવું ન બને એ માટે અતરદ્રષ્ટિને ખોલો ! અને આત્મજીવન તપાસો !

જાન્યુઆરી-ફેબ્રુઆરી-૯૭]

[૧૧

જરીયાન ચાદર નીચે બીછાયેલા શુલાળના પુષ્પો પ્રથમ દૃષ્ટિએ સોહામણા દેખાય; પરંતુ નિશ્ચય કરતાં એ જ પુષ્પો કાગળના કે માટીના નીકળે તો ? તેમ આસક્તિના અંચળા નીચે છૂપાયેલા ભૌતિક સુખો પ્રથમ અનુભવે મીઠા-મધુર કે અમૃત સમા લાગે છે; પરંતુ અનુભવના અંતે એ જ સુખો કડવા ઝેર જેવા અને પશ્ચાતાપની આગથી બાળનારા ન બને તેની સાવચેતી રાખજો.

આ જ શબ્દો પ્રભુ મહાવીરે વિષવમતાં ચંડ-કૌશિક સર્પને જણાવ્યા હતાં. “બુઝ! બુઝ! ચંડકૌશિક!” હે ચંડકૌશિક! જરા સમજ! જરા સમજ! કોધ-માન-માયા અને લોભ આ ચાર વિષકુંડો છે. આ વિષકુંડમાંથી બહાર આવ! આંતરદૃષ્ટિ ખોલ! આત્માને જગાડ! તારા માન રૂપ અહં-મમને નમ્રતાથી નાશ કરી, પ્રકૃતિને મૃદુ અને કરુણ બનાવ! સંતોષના શસ્ત્રથી લોભને હણી, જીવન સંતોષી અને ઉદાર બનાવ! સરલતાથી માયાને નિર્મૂલ કરી, સ્વભાવ નમ્ર અને નિર્મળ બનાવ અને ઉપશાંત રસથી કોધને દૂર કરી, આત્માને શાંત અને સૌમ્ય બનાવ! જેથી તારું જીવનમંદિર સોહામણું અને સુખથી સભર બને

આવા ઉદ્દેશોધનથી સર્પ જેવા પ્રાણીએ પણ અંતરનો અંધકાર હટાવી, દિવ્ય કિરણ મેળવી, વિષને સ્થાને અમૃત વર્ષાવી, મૈત્રી પ્રેમ અને સહાનુભૂતિનું સિંચન કરી, જીવન મંગલમય બનાવી ગયો. તો શું આપણે સર્પથી પણ નીચે છીએ, કે હજી પણ અંતરના અંધારા કલેચાતા નથી અને આત્માનું તેજ કિરણ લાઘવું નથી. તથા જીવનનો અંત શામા છે, તેનો નક્કર ખ્યાલ આવતો નથી, જીવનને મંગલ-સુખી અને શાંત-મય બનાવવું હોય તો બહારની દૃષ્ટિ બંધ કરો ? અને અંતરદૃષ્ટિને ખુલી-જાગૃત કરો ?

આપણે ચામડાની આંખે ભલે દેખતાં હોઈએ;

પણ અંતરની આંખ ખોલાઈ ગઈ, તો દેખાતી આંખો આપણી પાસે અનેક અનાચાર કરાવશે. જેથી શાંત-સુખી અને મંગલતત્વથી ભરેલ આપણું જીવનમાર્ગ દું-ખ-ઉદ્દેગ અને હતાશાના ઝંઝાવાતોથી ઘેરાઈ જશે.

આંખો મળી છતાં એ જ આંખો પાપ કરાવે તો દેખતાં કરતાં અંધાપો સારો છે, કે “જેથી દેખવું નહિ અને ઢાઝવું નહિ.” આંધળો અથડાય તો તેના પર દયા-કરુણા આવે; પરંતુ દેખાતો ભટકાય તો તેના કેવી કરુણતા છવાઈ જાય, આંધળો અથડાય તો દેરી શકાય દેખતો અથડાઈ તો કંઈ રીતે દેરી શકાય.

અવિષેક ત્યાં અંધારું :

એક વખત એક વૃદ્ધ કથા શ્રવણ કરવા જતા હતા સામે એક યુવક ચાલ્યો આવતો હતો. રાત્રિનો સમય હતો. વૃદ્ધ આંખે અંધ હતા. છતાં હાથમાં ફાનસ જોતાં, યુવકે આશ્ચર્યથી પૂછ્યું. દાદા ? આંખે તો દેખતા નથી. પછી હાથમાં ફાનસ રાખવાનું કારણ શું ? જ્યાં દૃષ્ટિ જ નથી, પછી ફાનસ રાખો તો ય ભલે અને ન રાખો તો પણ ભલે. કારણ આંખમાં જ તેજ નથી પછી બહારના તેજથી ફાયદો શો ? દાદા ! તમારે અંધારું કે અજવાળું સરખું જ છે.

વૃદ્ધે સરિમત કહ્યું, ભાઈ તારી વાત સત્ય છે. હું તો અંધ છું. જેથી મારે માટે ફાનસ નિરર્થક છે; પરંતુ ભાઈ ! તમારા જેવા દેખતાં મારા જેવા અંધ સાથે ન અથડાય, એ માટે આ ફાનસ રાખ્યું છે. હું તો દેખતો નથી, જેથી સાવચેતીથી ચાલીશ; પરંતુ તમારા જેવા દેખતાં જ આંધળીયા દોટ દે છે, જેથી મારા જેવાને ભટકાઈ મરવાનો ભય રહે છે.

આંખનો હેતુ આપણને પડતા બચાવવાનો છે. દૃષ્ટિ મળી છતાં પતનમાંથી ન બચાવે, વાસનામાંથી ન છોડાવે, બદીઓથી ન રોકે તથા વિષય-વિકાર

૧૨]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માંથી ઉગારી ન લે, તો એ દષ્ટિ નથી, પણ અધતા છે. દષ્ટિ એ કહેવાય કે જે આપણા આહાર વિહાર અને આચાર સુધારે.

આજે તો આપણને આંખો મળી છતાં અધારામાં જ આંધીએ છીએ, ઘોળે દિવસે હાથમાં દીવો લઈને કુવામાં પડવા જેવી દશામાં છીએ, વિષય-કષાયને આધિન બની. કઈ દિશામાં જઈ રહ્યા છીએ કે વિવેકહીન બની કયાં પાપના પતનમાં ગળડી રહ્યા છીએ. તેનું પણ ભાન નથી. આવા વિષય-કષાયના ખાડા-ટેકરામાં અથડાતાં-કૂટાતાં માનવને દેખતો કહેવો કે અંધ? જાગતો કહેવો કે ઉઘતો?

માનવ ધી જેથી વસ્તુ ખરીદતાં સુધે છે, કે ધી બનાવટી તો નથી ને? કેરી લેતાં તે ખાટી તો નથી ને? આમ હરકોઈ ચીજ ખરીદતાં કે લેતાં તેને સુધી-ચકાસી અને ટકોરા મારીને ખરીદે છે, પરંતુ આપણી પાસે પૈસો કઈ રીતે આવે છે, એની ચકાસણી કરતાં નથી. એ તો ગમે ત્યાંથી, ગમે તે રીતે કે ગમે તેટલો આવે તેનો વાંધો નથી.

વસ્તુતઃ કોઈ ચીજ લેતાં પરીક્ષા કરતાં શીખો! એક એક પૈસો જે આપણા ઘરમાં આવે છે, તે ન્યાય નીતિ કે પ્રમાણિકતાપૂર્વકનો આવે છે કે કેમ! એની ચકાસણી કરો! પરંતુ આ ટેવ આપણને પડી નથી ગમે તે રીતે કે ગમે ત્યાંથી આવે કે ટપ દઈને પાકીટમાં સુકી દઈશું. પછી ભલેને તેની પાછળ દંભ, પ્રપંચ, લુટ કે શડતા ચલાવી હોય. આ રીતે કામ અને દામ પાછળ પાગલ બની અહિંસા, સત્ય અને સંયમને નેવે મૂકી, આત્મશુણ્નું છડે ચોક લિલામ થતું હોય, ત્યાં માનવને ઉઘતો કહેવો કે જાગતો? માટે પ્રશ્ન કરે છે, કે :—

“જાગર્તિ કો વા ?” — જાગતો કોણ છે? શુરુ જવળ આવે છે, કે :— “સદસન્નિવેકી”. જેનામાં સત્યાસત્યનો વિવેક છે, એવો આત્મા

જાગતો છે. વિવેકી આત્મા ઉઘતો છતાં જાગતો છે. અવિવેકી આત્મા જાગતો છતાં ઉઘતો છે.

વિવેકી અને અવિવેકી આત્મા આકારથી તો માનવ છે, પણ બન્ને વચ્ચે હાથી-ગધેડાનું અંતર છે. સોનું અને પિત્તળ રંગથી તો સરખા જ છે; પરંતુ કિંમતમાં ફેર કેટલો છે? આંકડાનું અને ગાયનું દૂધ રંગમાં વેંત છે. પણ શુણ્નમાં કેટલો તફાવત છે? એક ઝેર જેવું. બીજું અમૃત સમું; આંકડાના દૂધનો આંખમાં છાંટે પડે તો આંધળો થાય. ગાયનું દૂધ શરીરને શક્તિ અને મગજને તાજગી આપે છે. આ જ રીતે વિવેકી આત્માનું જીવન અમૃત સમાન છે અને અવિવેકીનું જીવન વિષતુલ્ય છે.

વિવેકી માનવ અંતર્યાશ્રુથી જોવે છે. અવિવેકી માનવની આંખ ખુલ્લી હોય છે; પરંતુ હીલના દ્વાર બંધ હોય છે. જેથી દેખતો હેવા છતાં અંધ છે. આંખના અંધાપા કરતા હીલનો અંધાપો શતગણો ભયંકર છે આંખે અંધ હોય તો આ ભવનું દુઃખ વેઠવું પડે; પરંતુ અંતરનો અંધાપો હોય તો ભવોભવના કષ્ટ સહવા પડે. અંધ માનવને દેખી હીલમાં દયા આવે છે. જ્યારે અંતરના અંધાપાને દેખી જ્ઞાનીઓ કડ્ડણતાનો સ્તોત્ર વહાવે છે.

આજે બહારના અધારા ઉલ્લેચવા અનેક યોજનાઓ ઘડાય છે; પરંતુ હીલના ખુઝાઈ જતાં હીપકને પ્રગટાવવા કોઈ યોજના વિચારાય છે? બાહ્ય રોશની વધતી જાય છે, તેમ આત્માનો અંધાપો વધતો જાય છે. આજની દુનિયા મોહના અંધાપામાં ઘેરાતી જાય છે. આજનો સમાજ વિષય-વિલાસ અને વિકારના સાગરમાં ડુબતો જાય છે. પરિણામે વિશ્વ જવાળામુખીના લાવારસની જેમ સંતૃપ્ત બનતું જાય છે.

વિવેકી માનવ હોય પદાર્થનો ત્યાગ કરે છે. રાગ-દ્વેષ એ જન્મમરણના મૂળ કારણ છે. વિષય—

ભન્યુઆરી-ફેબ્રુઆરી-૯૭]

[૧૩

કષાયની આસિકતતા યોગે જીવ કદી સુખી થતો નથી, આમ સમજી જડ પદાર્થને માની ત્યજી દે છે, જોય વસ્તુને સમજીને મધ્યસ્થભાવથી આચરણ કરે છે, તથા આત્મવિકાસની સાધક એવી ધર્મપ્રવૃત્તિને ઊપાદેય માની આચરે છે, તેથી પ્રમાદને લઈ થતાં અનેક પાપોથી વિવેકી માનવ બની જાય છે.

વીતરાગ દેવે બતાવ્યો છે. તે એ છે કે “ હેય-જોય અને ઊપાદેય રૂપ ત્રિપદીતું વાસ્તવિક જ્ઞાન” જેમ ત્રિકૂલા ચર્મચક્રના દર્દોને દૂર કરે છે. નેત્રને નિર્મળ દ્રષ્ટિ આપે છે તેમ ત્રિપદીતું જ્ઞાન રૂપ ચૂર્ણ અંતરને દિવ્ય દ્રષ્ટિ આપે છે, અર્થાત હેય-જોય અને ઊપાદેયના જ્ઞાનથી વિવેક દીપક પ્રગટે છે અને તેથી અંતરનો અંધાપો દુર થાય છે.

અંતર્યશ્ત્રુને ખોલવાનો એક જ અમોઘ ઉપાય

(કમશ)

❖ ધોધા યાત્રા પ્રવાસ ❖

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી સંવત ૨૦૫૩ના માગસર વદ ૪ રવિવાર તા. ૨૯-૧૨-૯૬ના રોજ ધોધા શ્રી નવખંડા પાર્શ્વનાથજી ભગવાનનો યાત્રા પ્રવાસ રાખવામાં આવ્યો હતો. આ યાત્રા પ્રવાસ કારતક માસનો એમનો તથા માગસર માસનો ધોધાનો સંયુક્ત રાખવામાં આવ્યો હતો. જેમાં નીચે મુજબના દાતાશ્રીઓની વ્યાજ આવકની રકમમાંથી ગુરભક્તિ તથા સ્વામીભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

સભા તરફથી શ્રી ધોધા નવખંડા પાર્શ્વનાથ દાદાના રંગમંડપમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ પંચકલ્યાણક પૂજન સંગીતકાર મંડળી સાથે ભવ્ય રાગ-રાગણીપૂર્વક ભજાવવામાં આવી હતી.

સભાના સભ્યશ્રી ભાઈ-બહેનો તથા મહેમાનો સારી એવી સંખ્યામાં હાજર રહ્યા હતા. યાત્રા પ્રવાસ ખૂબ જ ધામધૂમપૂર્વક આનંદ અને ઉત્સાહસહ પરિપૂર્ણ થયો હતો.

દાતાશ્રીઓની શુભ નામાવલી

૧	શેઠશ્રી પ્રેમચંદ માધવજીભાઈ દોશી	૬૦૦ યાત્રાના દાતાશ્રીઓ
૨	શેઠશ્રી અમૃતલાલ રતિલાલ સોજાત	”
૩	શેઠશ્રી નાનાલાલ કુંવરજી શાહ	”
૪	શેઠશ્રી ખાંતિલાલ રતિલાલ શાહ (ભદ્રાવળવાળા)	”
૫	શેઠશ્રી મણીલાલ કૃષ્ણચંદભાઈ શાહ	”
૬	શેઠશ્રી કાંતિલાલ લવજીભાઈ શાહ (ટોપીવાળા)	ધોધા યાત્રાના દાતાશ્રીઓ
૭	શેઠશ્રી ખીમચંદ પરશોતમદાસ શાહ (બારદાનવાળા)	”
૮	શેઠશ્રી રમીકલાલ છોટાલાલ સંઘવી	”
૯	શેઠશ્રી રમણીકલાલ માણેકચંદ શાહ (નાણાવટી)	”
૧૦	શેઠશ્રી રતિલાલ ગોવિંદજીભાઈ (સોપારીવાળા)	”

શ્રદ્ધા અને મંત્રની તાકાત

[“જેના હૈયે શ્રી નમસ્કાર તેને કરશે શું સંસાર ?” પુસ્તકમાંથી સાબર]

શ્રદ્ધા તો અજબ-ગજબની તાકાત ધરાવતી એક ચમત્કારી ચીજ છે ! આવી શ્રદ્ધાને જેની પાસે સહારો નથી હોતો, એવા ઇન્સાનની સામે ભગવાન પણ ખુદ ખરા હોય. તો એના માટે એ પથ્થરના પૂતળા જેવા જ સાળિત થાય છે અને શ્રદ્ધાને જેને સહારો હોય છે, એવા શ્રદ્ધાળુને પ્રભુની પ્રતિમા દર્શન કે, તોય એ દર્શનમાંથી સાક્ષાત પ્રભુને પામ્યાની ધન્યતા એ અનુભવી શકતો હોય છે. આ તાકાત શ્રદ્ધાની છે.

આવી અતુલ-ખળી શ્રદ્ધાની તાકાત, અને મંત્રાધિરાજ શ્રી નમસ્કારની બેઝોડ તાકાત, સંગમ સાધીને કેવી ચમત્કૃત સર્જે છે. એને હુબહુ વર્ણવતી આ એક સત્ય-ઘટના છે. આ ઘટનાના નાયકને આપણે ‘જિનદાસ’ના નામે ઓળખીશું. કારણ કે સાચા નામને બહેર કરવાની એને ક્ષિતિ-કામના નથી. ગુપ્તતાની ગુફામાં રહેવામાં રાજીવો અનુભવતો અલગારી એ આદમી છે.

જિનદાસને મહામંત્ર નમસ્કાર વારસામાં મળ્યો હતો. આ મંત્રના ઊંડા રહસ્યની એને કોઈ જાણી ગતાગમ નહોતી, જેથી મહામંત્ર પર દિલના ઊંડાણમાંથી, જ્ઞાન ગર્ભિત શ્રદ્ધાનો અભિ-પેક કરવાનું સદ્ભાગ્ય એને ક્યાંથી સાંપડે ? છતાં સામાન્ય-શ્રદ્ધાના જળ છાંટણ કરવાનું આછું-પાતળું એનું ભાગ્ય તો જરૂર જગૃત હતું, જેથી એ દરરોજ મહામંત્ર પરની પોતાની આસ્થાને આધારે નિર્ચિન્ત ખપ કરવાનું ત્રત અતિશુદ્ધપણે બળવી શકતો. આ બાળપણ પળોમાં, ઘણી વાર એના હૈયામાંથી એવી ભાવનાના તરંગો

ઊડતા કે, આ મંત્રનો કોઈ પ્રભાવ-પરચો મને જેવા મળે તો કેવું સારું ? આ ભાવના સંભાવનામાં પલટાય એ માટેની એની પ્રતીક્ષાની ઘણી-ઘણી પળો, દિવસો મહિનાઓ અને વર્ષોમાં પલટાઈ ગઈ. પણ ભાવનાના એ તરંગોમાં, સંભાવનાની કોઈ રંગરેખા એ ન જ બેઠ શક્યો !

જીવનમાં અજબ-ઘડી કોઈ આવી જતી હોય છે, જ્યારે માણસે ધાયું હોય છે કંઈ અને બની જતું હોય છે બીજું જ કંઈ ! કેટલીક વાર અકસ્માત, આશીર્વાદમાં પલટાઈ જતો હોય છે, તો ક્યારેક આશીર્વાદ, અકસ્માત તરફ લીધણ-વળાંક લઈ લેતો હોય છે. જિનદાસના જીવનમાં એક વાર આવી જ એક અજબ ઘડી આવી !

જિનદાસનો એક અજેન મિત્ર શક્તિનો ઉપાસક હતો અને શક્તિ ઉપાસક એક ભુવા બેઠે એને ઠીક ઠીક પરિચય હતો. એ મિત્રે એક દહાડો જિનદાસને કહ્યું : જિનદાસ ! આ દુનિયા તો અજબ-ગજબની વિચિત્રતાઓનો એક મેળો છે, શ્રદ્ધાની આંખ ખુલ્લી રાખીને બેઠએ, તો આ મેળાને માણવાની મજા અનુભવી શકાય ! ઈચ્છા થતી હોય, તો શક્તિની ઉપાસનાનો પરચો જેવા આવવાનું માંડું આમંત્રણ છે. એક ભુવો આવો પરચો પ્રત્યક્ષ બતાવી શકે છે. ગંગા ઘર આંગણે જ આવેલી છે !

જિનદાસનું કુતૂહલ આ વાત સાંભળીને પોતાના મનને કાબૂમાં ન રાખી શક્યું. એને થયું કે, ભલે હું જૈન રહ્યો, પણ જેવા જવામાં શો વાંધો છે ? મને વિશ્વાસ છે કે, મારા મનમાં

જન્યુઆરી-ફેબ્રુઆરી-૯૭]

[૧૫

ચાલતો મહામંત્ર નવકારનો અઝપાજપ મારી શ્રદ્ધાને જરાય ડગાવી નહિ શકે !

મિત્રના આમંત્રણને સ્વીકારતા જિનદાસે કહ્યું : તારા આમંત્રણનો સહર્ષ સ્વીકાર કરતા, ભાવતું હતું ને વૈધે કહ્યા જેવો આનંદ અનુભવું છું' ચાલો, આ રીતે ય પરચો જેવા મળતો હોય, તો શા માટે તકને વધાવી ન લેવી ?

ખંને મિત્રો શક્તિ માતાના મંદિરે પહોંચ્યા. જિન-મંદિરના શાંત-પ્રશાંત વાતાવરણથી ટેવાયેલા જિનદાસને શક્તિ મંદિરનું વાતાવરણ ખૂબ જ વિચિત્ર લાગવા માંડ્યું માતાનું બિરુદ ધરાવતી 'શક્તિદેવી'ની પ્રતિમા પર માતૃત્વનો મહિમા ગાતું કોઈ જ પ્રતીક દેખાતું નહોતું. શક્તિ માતાનો એ દેહ નખથી શીખ સુધી એવા-એવા ચિહ્નોથી લદાયેલો હતો કે, એકવાર તો બહાદુર પણ એને જોઈને ડરી જાય! અધૂરામાં ખૂંડું ભુવાનો દેહાર એવો તે ભીપણ-ભયંકર હતો કે- જેની કદપના-શીય કાળજી કમકમાટી અનુભવે !

શક્તિના ઉપાસક મિત્રે ભુવાને જિનદાસનો પરિચય કરાવતાં કહ્યું કે, આ મારા એક જૈન મિત્ર છે. શક્તિ-માતાનો પરચો નજરોનજર જેવાની ખૂબ જ ઈચ્છા છે. એથી હું આપને વિનવું છે કે, આપ શક્તિ માતાને આ મિત્રના શરીરમાં પ્રવેશ કરાવીને એને પરચો બતાવો.'

ભુવાએ 'હકાર' સૂચક માથું હલાવીને કહ્યું : શક્તિ-માતા તો હાજરાહજૂર દેવી છે. એનો પરચો બતાવવો, એ મારે માટે કોઈ અધરી વાત નથી ! હું મારો પ્રયોગ શરૂ કરું છું. જેને પરચો અનુભવવો હોય, એ આ કુંડાળામાં આસન જમાવીને બેસી જાય !

ભુવાની આજ્ઞા મુજબ જિનદાસ કુંડાળામાં બેસી ગયો. ચોતરફનું બપોળનું વાતાવરણ એના માટે નવું નવું હતું. એવી અસ્યને આશરો

પામવા એણે મનોમન મહામંત્રનો જાપ શરૂ કરી દહ બધું નાટક નિહાળવાનો નિશ્ચય કર્યો. પણ એ પણમાં વાતાવરણે વધુ ભયપ્રદ વળાંક લીધો. ડાકલાં વાગી રહ્યાં. દાનણની ચીરીઓ ચોતરફ ફેંકાવા માંડી. જળછાંટણથી આઝુઝાઝુની જમીન ભીનીભીની બની ગઈ. થોડી વધુ પળો વીતી, અને ભુવાના શરીરમાં કોઈનો પ્રવેશ થયાની એ ધાણીઓ કળાવા માંડી.

જેર-જેરથી ધુણતા ભુવાએ વિધિનો બીજો તબક્કો શરૂ કર્યો. એ ઉભો થયો, પોતાના કુંડાળામાંથી બહાર આવીને, એ જિનદાસ તરફ ગયો. શક્તિ માતાને જિનદાસના શરીરમાં પ્રવેશ કરાવવાનો પ્રયોગ હવે શરૂ થયો. ભુવો જિનદાસને એક પ્રદક્ષિણા ફેર્યો, પ્રદક્ષિણા પૂરી થતાં જ હતા-શાથી હણાયેલો ભુવો પગ પછાડીને પોતાની બેઠક પર બેસી પડ્યો. એને એવો આભાસ થવા માંડ્યો કે, શક્તિ માતા જિનદાસના શરીરમાં પ્રવેશવા અસમર્થ છે. પણ એ કંઈ એમ હતાશ થાય એમ ન હતો. ફરીથી એ ઉભો થયો. હિંમતભેર એણે જિનદાસના કુંડાળાને ફરતી બીજી પ્રદક્ષિણા લીધી, પરંતુ પરિણામ એવું જ આવ્યું. પગ પછાડીને એને પોતાને આસને બેસી જવાની કોઈ અદૃશ્ય-શક્તિએ જાણે ફરજ પાડી.

એ વાર હતાશ થયેલો ભુવો હવે આ વાતને પોતાની પ્રતિષ્ઠાનો અને નાકનો પ્રશ્ન ગણીને, ગમે તે ભોગે શક્તિ માતાને જિનદાસના શરીરમાં પ્રવેશાવી દેવાના ઝનૂન સાથે પુનઃ ઉભો થયો. કોધાવેશ સાથે એણે ત્રીજી પ્રદક્ષિણા પૂરી કરી, પણ એનું સ્વપ્ન સિદ્ધ ન જ થયું! વા-વંટોળના વેગથી જેમ તરણું પાછું ધકેલાય, એમ ભુવો પાછળ ધકેલાઈ ગયો અને ભિન્નાશ-હતાશ હૈયે પોતાની બેઠક પર એ પછડાઈ પડ્યો. એના તન-મન પર છવાઈ ગયેલી નિરાશા અને લાચારીની લાગણી જોઈને, શક્તિના પેલા ઉપાસકે ભુવાના શરીરમાં પ્રવેશેલા માતાજીને વિનવતાં કહ્યું કે

૧૬]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

‘માતાજી ! આપનું આહ્વાન એટલા માટે જ કરવામાં આવ્યું છે કે, આ જૈનમિત્ર જિનદાસ આપના પરચાનો પ્રત્યક્ષ સાક્ષી બની શકે, એથી હું આપને આશા ભર્યા અંતરે ઝુકી-ઝુકીને ફરી વિનવું છું કે, આપ પોતે આ જિનદાસના શરીરમાં પ્રવેશીને, એને પરચો આપવાની કૃપા કરો !’

ભુવાના માધ્યમે આ વિનવણીનો જવાબવાળતાં શક્તિમાતાએ કહ્યું ; આ જૈન-ભાઈના દેહમાં પ્રવેશ કરવા હું લાચાર છું એની આસપાસ, એના ઈષ્ટદેવના જપથી રચાયેલા ગેળી તેજસ્વી-વતુજો, એના શરીરમાં પ્રવેશતા અને રોકે છે, અને હું પાછી પડું છું.

કિનારે આવી પહોંચેલી નાબને ઉગારી લેવાની આરંભ સાથે ફરી વિનવણી થઈ : આપ આમ હતાશ થાવ. એ કેમ ચાલે ! ગમે તે રીતે આપ પરચો બતાવો, એવી મારી અંતરની કામના છે. ઉપાયમાં કમીના હોય, તો સૂચવો, અમે બધું કરવા તૈયાર છીએ

ભુવાના માધ્યમે પુનઃ પ્રત્યુત્તર સાંપડયો : હા એક ઉપાય છે. આ જૈનભાઈ પોતાના ઈષ્ટ-દેવનો જપ કરવાનું છોડી દે, એઓ પોતાના ઈષ્ટ-મંત્રના આજીવન-ત્યાગનો મને કોલ આપે; તો મારો અવરોધ દૂર થાય અને હું એના શરીરમાં પ્રવેશ પામી શકું. આ સિવાય મારો પરચો પામવાનો કોઈ જ ઉપાય નથી, હું ભલે ગમે તેટલી શક્તિશાળી ગણાતી હોઈ ! પણ આ ભાઈ દ્વારા થતા ઈષ્ટમંત્રથી જગતા તેજવતુજો મારી આંખને આંજીને આંધળી બનાવી દે છે. એ વતુજો વીંધીને આગળ વધવા હું લાચાર બની જાઉં છું માટે મારી આ શરત માન્ય હોય તોજ હું પરચો બતાવવા સમર્થ છું, બોલો, માન્ય છે મારી આ શરત ?

આ સવાલ-જવાબે જિનદાસના હૈયામાં કોઈ જુદી જ જાતનું નિર્ણયક-મનોમંથન પેદા કરી દીધું. એ વિચારે ચડ્યો : બોહ ! પરચો તો મારા શરતો જ મારી પ્રતીક્ષા કરતાં ખરો છે

અને એની શોધ માટે હું આમ-તેમ કાંકાં મારી રહ્યો છું ! મારો નવકાર કેટલો બધો બળવાન છે કે, એના જપમાંથી નીકળતી જ્યોતિ, શક્તિમાતાનેય હાર અપાવી શકે છે.

નવકાર તરફ હું કોઈ એવી નક્કર નિષ્ઠા ધરાવતો નથી, મેં એવો કોઈ ભેખ લઈને, નવકારને જ મારો મુદ્રાભેખ નથી બતાવ્યો ! બારસામાં મળેલા નવકારની રોજ હું માત્ર એક માળા જ ફેરવું છું. મારી શ્રદ્ધાની સીમા ફક્ત આટલી જ છે ! છતાં જો આવી નામની શ્રદ્ધા પણ આ જાતનો પરચો આપી શકે છે, તો નવકાર પ્રત્યેની મારી શ્રદ્ધા-નિષ્ઠાને જો હું સમજણપૂર્વકની બતાવવા મંડી પડું, તો મારો ખેડો આ ભવસાગરથી પાર ન થઈ જાય શું?

પરચો પામવો હતો કોઈ શક્તિનો અને પરચો હાથ લાગી ગયો બીજી જ કોઈ શક્તિના ! જિનદાસે મનોમન પાકો નિર્ણય લઈને, પોતાના મિત્રને કહ્યું : મારે જે પરચો પામવો હતો, એ મળી ગયો છે. આ પ્રસંગે ખૂબ જ સચોટ રીતે એ સાબિત કરી આપ્યું છે કે, શક્તિમાતાનેય હાર સ્વીકારવી પડે, એવી પ્રચંડ તાકાત મારા નવકારમંત્રમાં છે. હવે આવો-આટલો પરચો મળ્યો પછી પણ જો હું નવકારની નિષ્ઠાને છેહ દઉં, તો મારા જેવો મૂખ-શિરોમણિ બીજો કોણ કહેવાય ?

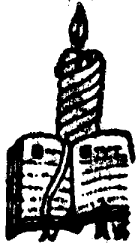
શક્તિને વિસર્જિત કરી દેવાઈ. સહુના મેં પર જુદી-જુદી જાતના આશ્ચર્યના તરંગો-રંગો અકિત થયા હતા. ભુવાના દિલમાં આશ્ચર્યસમાતું ન હતું પોતાના પરજનનો પાચો ગોતલા એણે જિનદાસને એટલું જ પૂછ્યું કે - તમારા ઈષ્ટ-મંત્રનો પાઠ બાણવાનો મારો અધિકાર ખરો ?

જિનદાસનો આનંદ અને અહોભાવ છલકાઈ ઉઠ્યો. એણે ટૂંકાક્ષરી જવાબમાં માત્ર એટલું જ કહ્યું કે :

“નમો અરિહંતાણુ !” (—‘મુક્તિદુત’ના આધારે)

ન-યુ આરી-ફેબ્રુઆરી-૯૭]

[૧૭

સાભાર સ્વીકાર

- ✽ પા.પૂ. આચાર્યદેવશ્રી યશોવિજયસુરિય મ.સા. ઝીંઝુવાડા તરફથી “કર્મસ્તવ” (દ્વિતીય કર્મ ગ્રંથ) પુસ્તક-૧ પોસ્ટ દ્વારા સાભાર મળેલ છે.
- ✽ શ્રી રમણલાલ જગનલાલ શાહ ચેરીટીબલ ટ્રસ્ટ- નવસારી તરફથી “તત્વાર્થાધિગમ સૂત્રમ્” પુસ્તક-૨ પોસ્ટ દ્વારા સાભાર મળેલ છે.
- ✽ પૂ. આ. શ્રી પ્રહુમ્નસુરિય મ.સા.ની પ્રેરણાથી શ્રુતજ્ઞાન પ્રસારક સભા તરફથી “પંડિત વિરવિજયજી સ્વાધ્યાય ગ્રંથ” પુસ્તક બે નકલમાં સભાને ભેટ સ્વરૂપે સાભાર મળેલ છે.
- ✽ સભાના માનદૂતશ્રી કિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા તરફથી “શૂન્ય બનીને પૂણ્ય બનું” [લેખક પૂ.પં. શ્રી ચંદ્રશેખરવિજયજી મ.સા.] પુસ્તક સભાને ભેટ સ્વરૂપે મળેલ છે.
- ✽ શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પેઢી (મધુમતી જૈન દેરાસર) મોટા બબ્બર, નવસારી તરફથી “અભિધાન ચિંતામણિ કોશ ; ” નામનું પુસ્તક સભાને ભેટ સ્વરૂપે મળેલ છે.
- ✽ સન્માર્ગ પ્રકાશન, આરાધના ભુવન, પાછીઆના પોળ, રીલીફ રોડ, અમદાવાદ તરફથી સભાને નીચેના પુસ્તકો સભાને ભેટપૂર્વક સાભાર મળેલ છે.
(૧) પૂજ્યપાદ આ. શ્રી વિજયરામચંદ્રસુરીશ્વરજી મ. સા. સ્મૃતિગ્રંથમાળાની નાની-નાની પુસ્તિકાઓ નંગ-૨૧ (૨) ભોરોલ તીર્થની આછેરી ઝલક (૩) Jainism a Glimse (૪) Atma the self (૫) જૈન ધર્મની એક નકલ (૬) યોગશાસ્ત્રમ (૭) સમ્યગ્ દર્શન (૮) દ્રવ્ય સંપત્તિકા, (૯) ઈન્દ્ર પરાજય-સંકટમ-પ્રત. કુલ ૨૯ પુસ્તક પ્રાપ્ત થયેલ છે.
- ✽ પુ.આ.શ્રી શીલચંદ્રસુરીશ્વરજી મ.સા. તરફથી “શ્રી વીતરંગ રતન: ” તથા “શ્રી હિરમુન્દર-મહાકાવ્યમ્” ભાગ-૧લો પુસ્તક બે સભાને સપ્રેમ ભેટ મળેલ છે.
- ✽ શ્રી સંભવનાથ જૈન દેરાસર-ભોરીવલી-વેરટ, મુંબઈ-૬૨ તરફથી “શ્રી કલ્પસૂત્રમ્ સચિત્રમ્” (બારસાસૂત્ર) પ્રત નંગ-૧ સભાને સપ્રેમ ભેટ મળેલ છે.
- ✽ સભાના પેટ્રન મેમ્બર શ્રી હસમુખલાલ બી. મહેતા. મુંબઈ તરફથી નીચેના પુસ્તકો સભાને ભેટ મળેલ છે.
(૧) શ્રી મહાપ્રભાવિક નવરમરણાદિ સંગ્રહ (૨) મુક્તિનો ટૂંકો (૩) માનસિક શાંતિના સચોટ ઉપાયો (૪) સાચા સુખની ગંગોત્રી (૫) રત્નકણિકા (૬) જેના હૈથે શ્રી નવકાર તેને કેમ ગમે સંસાર (૭) શીલધર્મની ન્તકથાઓ (૮) મહાસતી મદનરેખા (૯) શ્રી અબ્બરા તીર્થની પ્રભાવ ગાથા (૧૦) કેડીને કંડારો

૧૮]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

- ✽ શ્રી કસ્તુર પ્રકાશન ટ્રસ્ટ-વરલી, મુંબઈ-૧૮ તરફથી પૂ. ગણિવર્માશ્રી મહોદય સાગરજી મ.સા. સંપાદિત “ જોના હૈયે-નવકાન્ત-તોને-કરશે-શું સંસર-? પુસ્તક નંબર-૧ સભાને સપ્રેમ ભેટ મળેલ છે.
- ✽ “નિવ્રંધ” (પ્રથમ અંક) લેખક એમ. એ. ટાકે તથા જિતેન્દ્ર શાહ પ્રકાશક; શારદાબેન ચીમનભાઈ એજ્યુકેશનલ રીસર્ચ મેન્ટર. “ દર્શન, ” રાણુકપુર સોસાયટી સામે, શાહીબાગ, અમદાવાદ ૪
- ✽ પ. પૂ. શક્તિસત્રાટ સમુદાયના પૂ.આ.શ્રી વિજય અશોકચંદ્રસુરિજી મ.સા. તરફથી “શ્રી પ્રાકૃત વિજ્ઞાન પાઠશાળા” તથા શ્રી ‘પ્રાકૃત વિજ્ઞાન પાઠશાળા માર્ગદર્શિક.’ તથા “શ્રી બૃહન્નંદવર્તપૂજન નાગની પ્રત નામવા ત્રણ પુસ્તકો સભાને ભેટ મળેલ છે.
- ✽ પૂ.આ.શ્રી વારિસેજી સુરિજી મ.સા. તરફથી શ્રી મોહનવિજયજી જૈન પાઠશાળા છ.પી.એલ. સામે, જંગ નગર દ્વારા નીચે મુજબના પાંચ પુસ્તકો સભાને ભેટ સ્વરૂપે મળેલ છે. (૧) લખિષપ્રશ્ન ભા. ૨ (૨) લખિષ પ્રશ્ન [હિન્દી] (૩) પુણ્યાનંદ ભક્તિ. (૪) પુણ્યાનંદ સૌરભ (૫) લખિષદૃષ્ટા-માસીક, દિવ્યદર્શન ટ્રસ્ટ, ૩૬ કલિકટ્ટર સોસાયટી, ધોળકા તરફથી શ્રી ભુવનભાનુ એક સોનેરી પાનુ તથા તર્કના ટાંકણા શ્રદ્ધાનું શીલ્પ, નામના બે પુસ્તકો સભાને ભેટ મળેલ છે.

દાન એટલે ધર્મઋણ

એક વાર સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલ હોંગ્રેસ માટે ફાળો ઉધરાવવા માટે રંગુન ગયા હતા. તે વેળાએ જ્યારે તેઓ ચીનાઓની પાસે ફંડ ઉધરાવવા જતા, ત્યારે ચીનાઓ તેમની ટીપ્પરો કશું લખતાં નહીં. પરંતુ ધરમાં જે કંઈ રૂપિયા હોય તેમાંથી યથારાકિત રકમ લાવીને હાથોહાથ આપી દેતા. કેટલાક ચીનાઓ અમુક રકમનો એક જ તરતોતરત લખીને આપી દેતા.

ચીનાઓનું આવું વર્તન જોઈને સરદારશ્રીએ એક ચીની ગૃહસ્થને એનું કારણ પૂછ્યું.

એ ચીની ગૃહસ્થે જવાબમાં કહ્યું; ‘આ તો ધર્મઋણ કહેવાય.’ ટીપ્પરોમાં આંકડો લખાવ્યા પછી તેટલા પૈસા પાસે ન હોય, તો જેટલા દિવસ એ અપત્તી થાય તેટલા દિવસનું દેવું જ અમારા ઉપર ચડે અને એ ધર્મઋણનું પાતક અમારા લોકોમાં આંકડામાં આંકરું ગણાય છે. માટે અમે ફંડફાળારતં જે કંઈ આપવાના હોઈએ-તે તરતોતરત આપી દઈને એ ઋણમાંથી મુક્તિ અનુભવીએ છીએ ?

નવન્યુ-આરી-૬ પ્રચાર-૬૭]

[૧૬

૦ ‘ગેબી માર ગાયબ થઈ ગયો !’

પૂ. આ. શ્રી ઈન્દ્રદિનસૂરિજી મ. સા.

[“નોંધ : જેના હૈયે શ્રી નવકાર તેને કરશે શું સંસાર ?” પુસ્તકમાંથી સાબાર]

વડોદરા જિલ્લામાં બોડેલી તીર્થ આબુબાબુ ૫૦૦ ગામોમાં અહિંસાનો પ્રચાર થયો છે. એમાં વડોદરા તથા પંચમહાલ, આ બંને જિલ્લાઓમાં ૫૦ માઈલના એરિયામાં પરમાર-ક્ષત્રિયો જૈન ધર્મનું પાલન કરતા થયા છે. નવકાર મહામંત્રનું સ્મરણ કરતા થયા છે. આ ક્ષેત્રમાં અમે ૧૨ વર્ષ વિચર્યા. પરિણામે અનેક લોકોએ વ્યસન ત્યાગ કર્યા છે.

આમાં એક ગામ ડુમા (પંચમહાલ)માં હજાર ઘરની વસ્તી છે. જેમાં દામાભાઈ ભાલસીંગ કરીને એક પરિવાર વસે છે. તેમના સાત છોકરા છે અને ઘરમાં સાત ચોરડા છે. તેમાં એક ભાઈના ચોરડામાં ભાઈને ગેબી માર પડે પણ કોણ મારે છે. તે દેખાય નહિ. ઘણા વખત સુધી આ બનાવ ચાલુ રહ્યો. શાંતિ માટે ભૂવાઓ પાસે દોરા, ધાગા, કામણ, ટુમણ, બધું કરાવી ચૂક્યા હતા પરંતુ કંઈ પણ રીતે શાંતિ થઈ નહીં. આ અર-સામાં અમે એમના ગામમાં ગયા. તે વખતે હું મુનિ અવસ્થામાં જ હતો. આચાર્ય પદવી થઈ ન હતી. ઘરમાં શાંતિ થાય તે માટે અમારી નિશ્રામાં પંચકલ્યાણુક પાશ્વનાથ ભગવાનની પૂજા રાખવામાં આવી. પોતાનાં સગાંવહાલાંઓને આબુ બાબુના ગામોમાંથી આમંત્રણ આપીને બોલાવ્યા ભજનમંડળીઓ બોલાવી, પડિત બેચરભાઈને બોલાવ્યા ઠાઠથી પૂજા ભણાવવામાં આવી. આવેલા મહેમાનો તથા ગામના લોકોને જમાડ્યા.

પછી બધા વિદાય થયા અમે હજુ વિહાર કર્યો ન હતો એટલે દામાભાઈનો પરિવાર ભેગો થઈ અમારી પાસે આવ્યો. દામાભાઈ ગણપતભાઈ, મોહનભાઈ આદિએ જે ચોરડામાં ગેબી માર પડતો અને તે પણ એક જ ભાઈને વગેરે વિગત મારી આગળ રજૂ કરી. મે તેમને નવકાર મહા-મંત્રનો પ્રભાવ બતાવતાં કહ્યું, ‘શુદ્ધ નવકાર આવડતો હોય તો મારી આગળ બોલી જાઓ.’ ગણપતભાઈ બોલી ગયા. તેમને ઉદેશીને મેં કહ્યું; ‘તમે સ્નાન કરીને શુદ્ધ થઈને શુદ્ધ કપડાં પહેરીને જે ચોરડામાં ગેબી માર પડે છે, તેમાં ધૂપ, દીપ સાથે નવકાર મંત્રનો જાપ કરો શાંતિ થઈ જશે’ આ પ્રમાણે કરવાથી એક જ મહિનામાં શાંતિ થઈ ગઈ! ઘરનાં બધા સભ્યો આવીને મને મળ્યા અને વાત કરી કે આતો મોટો ઉપકાર થયો. ઘરમાં શાંતિ થઈ!’

અત્યારે આ પરિવારના બધા જ પરમાર ક્ષત્રિયો જૈન ધર્મનું શુદ્ધ પાલન કરી રહ્યા છે. ખેતીવાડી બાગબગીચા કરીને સુખી જીવન જીવી રહ્યા છે. એમના પરિવારમાંથી એકે આચાર્ય શ્રી ચંદ્રૌદયસૂરીશ્વરજી પાસેથી દીક્ષા લીધી છે અને તે શિષ્ય આચાર્ય મહારાજ પાસે રહીને અનંત-ચંદ્રવિજય મહારાજ નામ ધારણ કરી ખૂબ જ સારો અભ્યાસ તથા મુનિજીવન પાળીને સંયમથી સાધના પણ સારી કરી રહ્યા છે.

૨૦]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

રજીસ્ટ્રેશન ચોફે ન્યુઝ પેપર્સ (સેન્ટ્રલ) ફોર્મ-૪ નિયમ ૮ પ્રમાણે

“ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ”^{૩૩}

સંબંધમાં નીચેની વિગતો પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

૧. પ્રસિદ્ધિ સ્થળ :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઇટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

૨. પ્રસિદ્ધિ ક્રમ :

દરેક અંગ્રેજી મહિનાની સોળમી તારીખ.

૩. સુદ્રકનું નામ :

હિમેન્દ્રકુમાર હરિભાઈ શેઠ

કયા દેશના : ભારતીય,

ઠેકાણું : આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

૪. પ્રકાશકનું નામ :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા વતી, પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ

કયા દેશના : ભારતીય

ઠેકાણું : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

૫. તંત્રીનું નામ :

શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ

કયા દેશના : ભારતીય

ઠેકાણું : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઇટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

૬. આમાયિકના માલિકનું નામ :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઇટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

આથી હું પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ બહેર કડું છું કે ઉપરની આપેલી વિગતો અમારી બાજુ તથા માન્યતા મુજબ બરાબર છે,

તા ૧૬-૨-૬૭

પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ

જાન્યુઆરી ફેબ્રુઆરી ૬૭]

[૨૧

શ્રી ગુરુ ગૌતમ સ્વામીને નમઃ

શ્રીમદ્ વિજ્ઞાનંદસૂરિ શ્રી ગુરુ (આત્મારામજી), મહારાજ સાહેબને નમઃ

卐 સુવર્ણ અવસર 卐

ધર્મનિરાણી ભાઈશ્રી,

જય જિનેન્દ્ર સથ વિદિત કરતાં પૂજ્ય હાર્દ અને આનંદ થાય તેવો શુભ અવસર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને આંગણે રાજ થયો છે.

આ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ૧૦૦માં વર્ષમાં પદાર્પણ કરી રહી છે. સંવત ૧૯૫૨ જેઠ સુદ ૨ ના રોજ આ સભા રાંધમઠ અને આજ પર્વત ૧૦૦ વર્ષ સુધી જ્ઞાનપરમ્પરા અવિરતપણે વહેવડાવી છે અને અરુણ-લીલ ચાલુ રહી છે તે પરમપૂજ્ય ગુરુ ભગવંતોના શુભ આશીર્વાદ અને પ્રેરણાનું પરિણામ છે.

આ સંસ્થા ઉપર પ.પૂ. આચાર્ય દેવેશ શ્રી સિદ્ધિસૂરીશ્વરજી (બાપજી મહારાજ સાહેબ) મ. સા. ના સમુદાયના ગુરુભગવંતશ્રી ભુવનવિજયજી મના શિષ્યરત્ન આગમપ્રજ પ.પૂ. જ્ઞાનવિજયજી મહારાજ સાહેબનો આ સભા ઉપર અનન્ય ઉપકાર છે અને તેમના શુભ આશીર્વાદ આ સંસ્થાને વારંવાર સાંપડતા રહે છે.

પરમ પૂજ્ય આચાર્ય દેવેશ શ્રી વિજય ઇન્દ્રદિનનસૂચિ મહારાજ સાહેબ ભાવનગર સપરિવાર પધાર્યા અને તેમની તારક નિશામાં તેઓશ્રીના આશીર્વાદ મેળવી સૌ પ્રથમ શતાબ્દી વર્ષની ઉજવણીની તૈયારી કરવામાં આવી અને ભાવનગરમાં તેઓશ્રીની નિશામાં સંક્રાંતિ ઉત્સવ ઉજવાયો.

આ મંગળ પ્રસંગે શાસનસમ્રાટ સમુદયના અને વિદ્યમાન ગૃહાધિપતિ આચાર્ય દેવશ્રી વિજયદેવસૂરીશ્વરજી મ.સા., પૂ. આચાર્ય દેવશ્રી વિજયદેવસૂરીશ્વરજી મ.સા. આદિ ગુરુભગવંતોની નિશા પ્રાપ્ત થઈ તેઓના આશીર્વાદ પ્રાપ્ત થયા.

શતાબ્દી ઉત્સવનો કાર્યક્રમ તેઓશ્રીની શુભ નિશામાં નીચે મુજબ તૈયાર થયો.

૧. જ્ઞાનદાર શતાબ્દી ઉત્સવમાં કુલ ૧૧ પ્રયોગનું પ્રકાશન કરવું.
૨. સભાના નવા પેટ્રન મેમ્બર ૧૦૧ બનાવવા.
૩. સભાના આજીવન સભ્યો નવા ૧૦૦૧ બનાવવા.
૪. સભાનો ઈતિહાસ અને વિદ્વાનોના લેખ સાથે દળદાર સુવેનીયર બહાર પાડવું.
૫. ઉત્સવમાં પૂજ્ય ગુરુભગવંતો અને વિદ્વાનોને આમંત્રી વખાણ્યાનો ગોઠવવા.
૬. શતાબ્દી પ્રસંગે એક ભવ્ય જ્ઞાન પ્રદર્શનનું પણ આયોજન વિચારેલ છે. તેમજ જુદી જુદી જ્ઞાનસ્પર્ધાઓ યોજવાનું પણ વિચારેલ છે.

૨૨]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

ઉપર મુજબ સંકલ્પની જાહેરાત થતાં પૂ. ગુરુ ભગવંતેએ ખૂબ-ખૂબ આશીર્વાદ આપ્યા અને એ જ નખતે સારી સંખ્યામાં પેટૂન મેચ્છર નોંધાયા, આજીવન સરયો પશુ સારી સંખ્યામાં નોંધાવાના સંકલ્પને સારો પ્રતિસાદ સાપડ્યો.

આવા દરેક કાર્યો બહોળા જનસમુદાયના સહકારથીજ ઉભવી શકાય.

સુવેનીયરની જાહેરાત માટે આપની પાસે વિનંતી કરીએ છીએ. તો જાહેરખબરનું મેટર તથા બ્લોક (હોય તો) તા ૩૧-૩-૯૭ પહેલાં શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના નામના ટ્રસ્ટ સાથે મોટલી આપવા દ્રુપા કરશોછ.

આપ આ સુવેનીયર માટે મનનીય લેખ મોકલી આભારી કરશોછ.

આપના ઉલ્લેખ-ધંધાની જાહેરાત આપી ઉપદ્રુત કરશોછ.

જાહેરાતના દર નીચે મુજબ છે.	
૧. બીજી ટાઇટલ પેઇજ રૂ. ૫૦૦૦/-	
૨. ત્રીજી ટાઇટલ પેઇજ રૂ. ૫૦૦૦/-	
૩. ચોથું ટાઇટલ પેઇજ રૂ. ૭૫૦૦/-	
૪. અંદર આખું પેઇજ રૂ. ૩૦૦૦/-	
૫. ,, અધુ પેઇજ રૂ. ૧૫૦૦/-	
૬. ,, પા પેઇજ રૂ. ૮૦૦/-	

લિ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

પ્રમોદકાંત ખીમચંદ સાહ

પ્રમુખશ્રી

શો કાં જ લિ

શ્રી કાંતિલાલ છગનલાલ સાહ (કે. સી. સાહ બાલગંદિરવાળા) (ઉ. વ. ૭૫) ગત નવેમ્બર-માસમાં ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયા છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્યશ્રી હતા. તેઓશ્રી ખૂબ જ ધાર્મિક પ્રવૃત્તિવાળા હતા. ઉપરાંત નિખાલસ અને ઉદારભાવના કારણે જૈન સમાજમાં આગવું સ્થાન ધરાવતા હતા. તેમના દુઃખદ અવસાનથી તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ આ વિષમ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરેલ છે. તેમના આત્માને પરમ શાંતિ મળે એવી પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

લિ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ખારગેટ, ભાવનગર

જાન્યુઆરી-ફેબ્રુઆરી-૯૭]

[૨૩

આ દુનિયામાં તે જ માનવી મહાન છે કે જે ખીજા માટે ઘસાય છે.

— મહેન્દ્ર પુનાતર

સુખ શું છે ? અને કેવી રીતે મેળવી શકાય ? આ અંગે ઘણું ઘણું લખાય છે અને વંચાય છે. આમ છતાં આ સુખનો ટાપુ કોઈ શોધી શક્યું નથી, દરેક માણસે પોતે જ પોતાનીરીતે સુખના ટાપુ પર પહોંચવાનું હોય છે. સુખ કોઈ આખી શક્યું નથી. વંતે મેળવવાનું હોય છે જીવનમાં સંતોષ અને આનંદ જેવું ખીજું કોઈ સુખ નથી. ઉપલબ્ધિ અને અભાવ એ બંનેમાં જે આનંદ અનુભવી શકે છે તેને સુખને શોધવાની કોઈ જરૂર નથી. મોન્તેસ્કો નામના ચિંતકે કહ્યું છે કે, માણસને જે સુખી થવું હોય તો તે બધું સંઘેલું છે. પરંતુ માણસને તો ખીજાઓ કરતા વધારે સુખી થવું છે એટલે આ વાત મુશ્કેલ બની છે. ખીજા કરતા સુખી બનવાનું બધું કપરું છે, કારણ કે ખીજાઓ હોય છે તેના કરતા આપણે તેમને વધુ સુખી કરવેલા હોય છે. આપણને દરેક માણસ આપણા કરતા સુખી નજરે પડે છે કારણ કે સુખ બહાર દેખાતું હોય છે અને દુઃખ અંદર ધરાયેલું હોય છે. સુખની વ્યાખ્યા વ્યક્તિએ વ્યક્તિએ જુદી જુદી છે. કોઈને ધનનું, કોઈને તનનું કે કોઈને મનનું સુખ વેળવતું હોય છે. બધા સુખોએક સાથે કોઈ નરીબદારનેજ મળતા હોય છે. મોરારીખાપુએ તેમની કથામાં આ પ્રશ્નની જણાવટ કરતા કહ્યું છે કે જેની પાસે 'ધન ઓછું', તન મધ્યમ અને મન મોટું હોય એ માણસ સુખી, ધન અને લક્ષ્મી વચ્ચે શું ફરક છે તે પણ તેમણે સારી રીતે સમજાવ્યું છે. સરળતાથી મળે અને કઠથી વાપરે એનું નામ ધન પરંતુ કઠથી મળે અને સરળતાથી વાપરે એનું નામ લક્ષ્મી, મન તો આલ જેવું મોટું હોવું જોઈએ. મન સાંકડું અને કુચિત હોય તો આપણામાં અને દુષણમાં ફરક શો ? હું કહું એજ સત્ય એ સત્ય નથી એ તો માત્ર

આપણો અર્થ છે. સત્ય શું છે એની ખરેખર કે.છતે ખબર પડતી નથી. સત્ય એનો સમગ્ર જીવનની શોધ છે. તેના અનેક પાસા છે. જીવનના અનુભવ પરથી સાચું શું અને ખોટું શું એનો તાગમેળવી શકાય છે. કોઈપણ માણસનું કથન સંપૂર્ણ સત્ય નથી એ સત્યની એક બાજુ હોય છે, ઘટના અને પરિસ્થિતિ પ્રમાણે સત્ય બદલતું રહે છે. ઘટના ઘટે ત્યારે જે છે તે પ્રમાણે સ્પષ્ટ અભિવ્યક્તિ એનું નામ સત્ય, કોઈ વાત છૂપાવવી નહી તેનું નામ સત્ય, જે થયું હોય તે જ કહેવું. મૈત્રું નામ સત્ય, સત્યને કોઈ ચહેરો કે રૂપ નથી, તે નિર્દોષ છે એટલે માણસ તેને ઓળખી શકતો નથી. આને તો મૂંઝૂની ભોલભોલા છે. સત્ય મરી પરવાયું છે. અંતિમ સમયે માણસને સાચી વાત સમજાય છે પરંતુ ત્યારે ઘણું મોટું થર્ષ ચૂક્યું હોય છે.

શોકસભા પ્રાર્થનાસભા કે ગુણાનુવાદ સભામાં સ્વર્ગસ્થ માટે જે ભાવ વ્યક્ત કરવામાં આવે છે અને તેના કાર્યને ગિરદાવવામાં આવે છે અને જેની રીતે અંગત સંબંધને આગળ ધરવામાં આવે છે તેમાં મહદઅંશે અનિશ્ચયોક્તિ હોય છે. તેમના કુટુંબીજનોને સારું લગાડવા અથવા મૃત્યુનો મહાગ્ને નળવવા આ બધું થતું હોય છે. આમાં સત્યના અંશો કરતાં દંભ વધુ લાગે છે. સાદહી અને પ્રાર્થનાસભાઓમાં લાગરી અને દિલ-સોજમાં અંતરનું ઊંડાણ કરતા વહેવર વધુ જોવા મળે છે. એક પ્રશ્ન એવો પણ થાય છે કે કોઈની સાચી પ્રશરિત કરવામાટે, તેના કાર્યને ગિરદાવવા માટે કે તેનો ગુણાનુવાદ કરવા માટે શું તેના મૃત્યુ સુધી શકે જોવાની જરૂર છે? તેઓ જીવંત હોય ત્યારે આ બધું કેમ ન કરી શકાય ? ખીજા માટેના સારો ભાવ પળેપળ ઉભો

થવો જોઈએ અને તેની અભિચ્છિક્ત એની મેળે થતી રહેતી જોઈએ. પ્રાર્થના સભાઓમાં દંભનો આચર્યો જોઈતો જે શબ્દોનાં સાથિયા પૂરાય છે તે જોઈતો તેો સદ્ગત પોતે હાજર હોય તો મૂંઝામાં હામી પડે પોતાનાનાં આટલા બધા ગુણો છે તેની તેને પોતાને પણ પ્રથમ વખત ખબર પડે. મૃત્યુ પછી જેની પ્રશંસા કરીએ છીએ તેની હયાતિ હતી ત્યારે કોઈ દિવસ તેની પીઠ ચાપડી હતી? જેના કાર્યની પ્રશંસા કરીએ છીએ તેના કાર્યને તેની હાજરીમાં કદી ખિરદાવ્યું હતું કે? જેમની સાથે ગાઢ સંબંધોનો, સ્નેહનો દાવો કરીએ છીએ તેને દુઃખ અને મુશ્કેલીમાં કદી સાથ આપ્યો હતો કે? તે પછી આ દલ અને દિખાવટ આ માટે? મૃત્યુ પછી સ્વર્ગસ્થની નનામીને ખબો આપવા માટે પડાપડી થાય છે. પરંતુ માણસ જીવતો તો ત્યારે જરાક ખબો આપ્યો હોત તો એ માણસનું જીવન મુખરીનત પ્રશંસાના એ શબ્દો વેળાં હોત તો તેની જાતી ગજગજ ફૂલી જત. દબી દુનિયામાં રહેતા આપણે લોકો જે નથી તેનો વસવસો કરીએ છીએ અને જે છે તેની ભૂલભૂલના કરીએ છીએ.

☼ સુખમાં સૌ કોઈ સાથી દુઃખમાં ન કોઈ. સુખ, ધન, વૈભવ અને ચરુતી હોય ત્યારે પારકાઓ પણ પોતાના થઈ જાય છે અને જ્યારે સુખનો સરજ ફરે છે ત્યારે લોકોની આંખ પણ ફરી જાય છે. દુઃખ આવે, મુશ્કેલી પડે, માણસ ધર્મે-પૈસે ટકે ખસાસ થઈ જાય ત્યારે તેની પાસે કોઈ ફરકતું નથી. કોંઈ આસને બેસતો માણસ પૈસા વગરનો બની જાય એટલે કોઈ ભાવ પૂછતું નથી સગા સંબંધીઓ, કહેવાત: મિત્રો અને શુભેચ્છકો સતોગત અદશ્ય થઈ જાય છે સુખનો આનંદ એકલા માણી શકાતો નથી. અને દુઃખ ટોળામાં મેંચી શકાતું નથી માણસને કોઈ પૂછતું નથી તેના પૈસાને સૌ કોઈ પૂછે છે. દુઃખ આવે ત્યારે જ માણસની કસોટી થાય છે અને ત્યારે જ ખબર પડે છે કોણ આપણું છે અને કોણ પરાણું છે.

☼ સાઈ ભસાઈનું કામ કરનામાટે કોઈનીગાઢ જોવાની નથી. તેની શરૂઆત આપણા પોતાનાથી જ થતી જોઈએ. આપણને જે સાઈ લાગે તે કરના રહેવું જોઈએ. તેમાં નફા તોટાનો વિચાર ગણાય નહીં. તે કરવાથી જ આનંદ મળે છે તેની કિંમત આંખી ન શકાય તેવી હોય

છે. અમેરિકાના એક શહેરની વાત છે. ત્યાં એક પુલને કોસ કર્યા માટે એક ટોલરનો ટોલ આપવો પડતો હતો. એક મુખતીએ દસ ડોલર આપ્યા અને કહ્યું પાછળ આપના નવ ગાડીઓ પાસેથી પૈસા ન લેતા. એ નવ ગાડીમાના એકને વિચાર આવ્યો કે જે વ્યક્તિ મને એજાખતી પણ નથી તે સન્નારીએ શામાટે મારા પૈસા આપ્યા ! કોઈ સ્ત્રીએ કારણવગર દાખવેલી ભલાઈથી તે ગદગદિત થઈ ગયો એણે વિચાર્યું મારે પણ કંઈક કરવું જોઈએ અને તેણે પણ વગર સ્વાર્થ, વગર કારણ ભલાઈનું કામ શરૂ કરી દીધું ભલાઈ અને પરાપકારનો પરધો પડ્યા વગર રહેતો નથી.

એકવાર સમ્રાટે મહાન મિત્રક કન્ક્યુશિયસને પ્રશ્ન પૂછ્યો આ દુનિયામાં મહાન કોણ? કન્ક્યુશિયસે કહ્યું આપ મહાન છો.

સમ્રાટે કહ્યું કેવી રીતે મહાન કન્ક્યુશિયસે કહ્યું સત્યને જાણવાની જિજ્ઞાસા કરી એટલે તમે મહાન.

રાજાએ ફરી પૂછ્યું મારા કરતા કોણ મહાન? કન્ક્યુશિયસે કહ્યું 'હું' તમે કેવી રીતે? 'મને સત્ય પ્રિય છે તેથી.'

રાજાએ ફરી પૂછ્યું તો તમારા કરતાં મહાન કોણ? આ પ્રશ્ન સાંભળીને કન્ક્યુશિયસ ઉભા થઈ ગયા અને રાજાને કહ્યું અહીં આવો અને આ બારીમાં નજર કરો. બગીચામાં ફાટેલ કપડાં, વૃદ્ધાવસ્થા અને તરડકામાં એક સ્ત્રી કામ કરી રહી હતી. બગીચો બનાવી રહી હતી કન્ક્યુશિયસે કહ્યું આ બગીચો બનાવી રહી છે એ ડોશી મારા-નમારા કરતા પણ મહાન છે. એને શું સ્વાર્થ છે? બનીચાના ફળો એને ક્યાં ખાવાના છે? એનું શરીર એટલું જીર્ણ થયું છે ધસાઈ ગયું છે જતાં બીજાને માટે તે કેટલી ધસાય છે. આ દુનિયામાં તે જ મહાન છે જે બીજા માટે ધસાય છે, બીજા માટે પોતાનાથી બનતું બધું કરી છુટે છે ભલાઈ. પરાપકાર કદી એળે જતો નથી. જીવનમાં ભલે ગમે તેટલા ફાંફાં મારીએ અને મથામણ કરીએ પરંતુ જેવટે બધું રાખ બની જવાનું છે, જગતમાં ફક્ત ભલાઈ જ રહી જાય છે. એ સિવાય બધું નાશ પામે છે. બીજા માટે પ્રેમ અને સ્નેહ જીવનની જડીબુટ્ટી છે. પ્રેમએ ધર્મરતું શ્રેષ્ઠ વરદાન છે.

નોંધ : મુ'બઈ સમાચારના જિનદર્શન વિભાગમાંથી સાહાર. (તા. ૮-૧૨-૯૧)